

**Uchwała 5/2018 Rady Wydziału Historycznego
z dnia 17 kwietnia 2018 roku
o nadaniu stopnia doktora habilitowanego nauk humanistycznych w dyscyplinie nauki o
sztuce dr. Rafałowi Ciesielskiemu**

na podstawie Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym
oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki
ze zmianami z dnia 18 marca 2011 r. (Dz.U. Nr 84, poz.455 z późn. zm.)

Rada Wydziału Historycznego UAM, przewidziana dla przeprowadzenia postępowania w sprawach o nadanie stopni i tytułów w tajnym głosowaniu na podstawie uchwały Komisji Habilitacyjnej z dnia 6 kwietnia 2018 r. podjęła uchwałę o nadaniu stopnia doktora habilitowanego nauk humanistycznych w dyscyplinie nauki o sztuce dr. Rafałowi Ciesielskiemu.

Uzasadnienie:

1. Dorobek naukowy pod względem formalnym spełnia w wystarczającym stopniu warunki stawiane w ww. Ustawie i jest zgodny z kryteriami oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego w obszarze nauk humanistycznych.
2. Wszystkie trzy sporządzone w przewodzie recenzje oraz opinie wyrażone przez członków Komisji Habilitacyjnej zawierają konkluzje jednoznacznie pozytywne oraz wysokie oceny dorobku Habilitanta.
3. Książka habilitacyjna jest pionierskim i znaczącym osiągnięciem badawczym. Jest to obszernie, systematyczne i całościowe przedstawienie dziejów krytyki jazzowej w Polsce od okresu międzywojennego do lat dziewięćdziesiątych. Jest to nowatorska publikacja oczekiwana w polskim środowisku muzykologicznym.
4. Książka zawiera: autorską, dobrze uargumentowaną propozycję periodyzacji krytyki jazzowej w Polsce; zasadną typologię krytyków jazzowych oraz zmiennej hierarchii celów krytyki jazzowej, a także ich wielostronnych uwarunkowań; przekonywujące wyjaśnienie dynamiki i kontekstu przemian krytyki jazzowej; opisanie dyskusji dotyczących tożsamości polskiego jazzu; propozycję metodologiczną w zakresie badań nad krytyką jazzową.
5. Znacząca aktywność naukowa zawierająca nowe propozycje badawcze w zakresie krytycznej refleksji na temat jazzu, analizy krytyki muzycznej, zwłaszcza operowej i przede wszystkim dotyczącej powszechnej edukacji muzycznej w Polsce oraz związane z tym inicjatywy konferencyjne.

6. Doskonała symbioza aktywności badawczej muzykologicznej z aktywnością praktyczną jako krytyka muzycznego, redaktora publikacji naukowych i publicystycznych, popularyzatora wiedzy o muzyce.
7. Dyskusyjne są jego kwestie terminologiczne dotyczące statusu ontologicznego muzyki jazzowej.
8. Brak umiędzynarodowienia wyników nowatorskich badań w zakresie polskiej krytyki jazzowej.

Uchwała ta jest prawomocna z chwilą jej podjęcia.

DZIEKAN
Wydziału Historycznego

prof. dr hab. Kazimierz Iłki